

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/59/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013150
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119013150.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom, PhD. na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 17. februára 2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

K. S., nar.: XX.XX. XXXX v Z.,
I.: XXX XX O. XXX,

sa uznáva za vinného, že

dňa 3. júna 2018 v čase asi o 20:00 hod. v katastri obce Jalšové smerom na obec Svrbice, viedol ako vodič po lesnej ceste osobné motorové vozidlo Mitsubischi Pajero, evidenčného čísla G pričom asi 2 kilometre za obcou Jalšové zišiel z osobným motorovým vozidlom z cesty a narazil do stromov, následne bol hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Hlohovec podrobený dychovej skúške prístrojom AlcoQuant 6020 plus výrobného čísla A408988, pričom mu bola v čase o 21:38 hod. nameraná hodnota 0,59 mg/l alkoholu v dychu (v prepočte 1,23 promile), čím spolujazdcovi L. S. spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre, s krvným výronmi v spánkovej oblasti vľavo, trieštivú zlomeninu nosových kostí, s posunom kostných úlomkov do ľavej strany, pomliaždenie mäkkých tkanív hrudnej steny vľavo vpredu, pomliaždenie mäkkých tkanív s odreninami kože v oblasti ľavého predlaktia a ramena, následkom čoho bol poškodený L. S. obmedzený na obvyklom spôsobe života 3 týždne,

teda

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a spôsobil inému z nedbanlivosti ublíženie na zdraví,

čím spáchal

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona

a za sa odsudzuje:

Podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených:

- 1) L. S., nar.: XX.XX.XXXX, S. XX,
- 2) S. poisťovňa pobočka J., K. T. XX/A, XXX XX J.,
- 3) K. zdravotná poisťovňa, a.s., A. XX, XXX XX E.,

s ich nárokmi na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 61 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 20.08.2019 pod sp. zn. 4Pv 184/18/2207-23 obžalobu na (aktuálne) obžalovaného K. S., nar.: XX.XX.XXXX v Z., na skutkovom základe, ktorý bol totožný so skutkovou vetou, uvedenou v tomto rozsudku na vyššom mieste. Súd po preskúmaní obžaloby nariadil vo veci termín hlavného pojednávania na deň 17.02.2020.

*** Prijatie vyhlásenia obžalovaného o vine ***

Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na položené otázky obžalovaný K. S., odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o vine. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe (tak, ako to vyplýva z výrokovkej časti tohto rozsudku), pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná (vo väzbe k osobe obžalovaného, ktorý vinu uznal) k výrokom o treste a o náhrade škody.

Výrok o vine

V prípade výroku o treste, súd zobral do úvahy skutočnosť, že odsúdený pred spáchaním skutku spáchal iba trestný čin, za ktorý mu bolo uložený podmienený trest odňatia slobody (t.j. trest v konaní vedenom na OS Trnava, pod sp. zn.: 5T/55/2016 trestný rozkazom zo dňa 13.12.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.03.2017). Okrem uvedeného bol obžalovaný usvedčený z dvoch priestupkov v cestnej doprave (za rýchlosť jazdy v novembri 2011 a za parkovanie v novembri 2015, k tomu viď EKV č.I. 136 a nasl.) v oboch prípadoch išlo o skutky minimálnej závažnosti, z nasledovného spisového materiálu vyplýva aj priestupok za rýchlosť z obdobia novembra 2018, ktorý taktiež nebolo nevyhnutné zohľadniť, keďže bol nízkej závažnosti (k tomu je z pohľadu súdu skôr vhodné sa zamyslieť, z akého dôvodu nebolo po nehode pod vplyvom alkoholu obžalovanému zadržané vodičské oprávnenie, čo však súd nie je kompetentný skúmať). K priestupkom proti občianskemu spoluzitiu z obdobia novembra 2015 (tu je nevyhnutné poukázať, že skutok, ktorý je evidovaný v registri priestupkov, aj na č.I. 147 zo dňa 04.11.2015, nemôže byť ako priestupok zohľadnený, keďže obžalovaný bol za rovnaký skutok odsúdený trestným rozkazom OS Trnava, sp. zn.: 5T/55/2016 a platí zásada ne bis in idem, čiže skutok môže byť považovaný iba za trestný čin, nie zároveň aj za správny delikt - t.j. priestupok). Rovnako obsah daných záznamov de facto korešponduje s výpoveďou obžalovaného, že medzi jeho osobou a jeho manželkou resp. rodinou jeho sestry a zaťom prišlo ku konfliktným situáciám z dôvodu odhalenej nevery, čo síce nie je na poklade spisu možné jednoznačne preukázať, ale súd nemá dôvod

neakceptovať pravdivosť tvrdenia obžalovaného, nakoľko korešponduje aj z gradáciou skutkového deja (žiadny konflikt medzi obžalovaným a touto vetvou rodiny, až po vznik konfliktu v novembri 2015 a následne opakovane nie sú žiadne záznamy o priestupkovej aktivite, čo minimálne nepriamo nasvedčuje záveru o časovo ohraničenom období eskalácie maximálnych konfliktov). K osobe obžalovaného súd rovnako poznamenáva, že jeho osoba je aktuálne trestne stíhaná pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby uznesením vyšetrovateľa OR PZ Trnava ČVS: ORP-246/1-VYS-TT-2019 zo dňa 30.10.2019, pričom vyšetrovanie je v etape prípravného konania bez výhľadu na jeho ukončenie v primeranej lehote. Vzhľadom na osobu páchatela a jeho pomery (ako aj na ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona) mal súd za jednoznačne preukázané, že v prípade odsúdeného prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), avšak zjavne nie v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), keďže obžalovaný síce trestnú činnosť nepoprel, ale ani nevykonal patričnú aktivitu, pre uľahčenie postupu orgánov činných v trestnom konaní, pričom síce nevybočil z rámca riadneho uplatnenia práv obhajoby, ale ani postup OČTK signifikantne neuľahčil. V prípade priťažujúcich okolností, súd považoval za preukázanú existenciu priťažujúcich okolností v zmysle § 37 písm. m) Trest. zák. (bol už za trestný čin odsúdený, pričom je potrebné dodať, že súd nezistil okolnosti odôvodňujúce neprihliadnutie na uvedenú skutočnosť, hoci mu je daná možnosť v zmysle doslovného výkladu citovaného ustanovenia právneho predpisu). V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd konštatoval neutrálny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Ohľadom miery závažnosti okolností, súd mal za dôvodné tieto vyhodnotiť pri rozhodovaní v rámci základnej trestnej sadzby, k úprave ktorej vzhľadom na vyššie uvedené súd nepristúpil (§ 38 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a contrario).

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola pre v mesiacoch :

1) 0 - 24 mesiacov (táto výmera je rozhodujúcou pre obžalovaného, v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 1 Trestného zákona neprichádzal do úvahy podmienený odklad, ani podmienený odklad s probačným dohľadom).

V rámci základnej (avšak v danom prípade aplikovateľnej) výmery trestnej sadzby súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatela. Obžalovaný bol evidovaný ako invalidný dôchodca, aktuálne krátko pred konaním hlavného pojednávania došlo k jeho zamestnaniu a je zamestnaný v tzv. trvalom pracovnom pomere. V prípade obžalovaného ide o osobu, ktorá sa stará o minimálne o 2 maloleté deti, ktoré sú odkázané na jeho príjem. Akýkoľvek nepodmienečný trest obžalovaného môže mať nepriaznivý charakter pre plnenie vyživovacej povinnosti minimálne k maloletým deťom. V prípade obžalovaného je však s poukazom na nemožnosť uloženia podmieneného trestu za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe a absenciu vhodného alternatívneho trestu (peňažný trest nie je vhodný vzhľadom na majetkové a zárobkové pomery obžalovaného, trest povinnej práce zase nie je vhodný pre predchádzajúcu čiastočnú invaliditu obžalovaného, trest domáceho väzenia nie je vhodným, nakoľko ho súd považuje za nedostatočne represívny kvôli charakteru spáchania skutku, ktorým obžalovaný jazdou pod vplyvom alkoholu ohrozil nielen seba a poškodeného, ale aj bližšie neurečený počet subjektov a majetok viacerých osôb), a teda je potrebné uložiť nepodmienečný trest pri samom okraji spodnej hranice trestnej sadzby, nakoľko v prípade osoby obžalovaného aj takýto podľa názoru súdu bude postačujúci; preto súd uložil obžalovanému trest vo výmere 4 mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Okrem uvedeného súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vo výmere 2 roky (pri spodnej hranici, ale nie na samom okraji vzhľadom na následok vo forme zranenia spolujazdca), aby mohol po jeho výkone obžalovaný opakovane nájsť a udržať si stabilné zamestnanie a stabilný príjem.

Výrok o náhrade škody

Ohľade výroku o náhrade škody súd rozhodol tak, že poškodených odkázal s ich nárokmi na náhradu škody na civilné sporové konanie, nakoľko na tento postup boli splnené predpoklady v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný síce uznal škodu, čo do výšky a jej základu, ale z vykonaného dokazovania nebolo zrejmé, v akom rozsahu a prípadne či vôbec, bude plniť poisťovňa vzniknutú škodu na zdraví poškodeného z titulu zákonného poistenia vozidla, pričom nebolo zrejmé ani to, či bude poisťovňa plniť jeden alebo viacero nárokov poškodených, či v plnej alebo čiastočnej miere, pričom rozsah uvedeného dokazovania zjavne presahuje rámec tohto trestného konania a doplnením dokazovania v danom smere by sa trestné konanie neprimerane predĺžilo, preto súd rozhodol v rozsahu náhrady škody tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.